

vzhůru do
kulturního dění

■ **Petra Hůlová v lounské knihovně**
LOUNY (dab) - Talentovaná česká autorka prozaička Petra Hůlová (1979) představí svoji tvorbu ve středu 21. února v 18 hodin v sálku Městské knihovny Louny v rámci programu „Živá literatura“. Její debut „Paměť mojí babičce“ vzbudil velkou pozornost laické i odborné veřejnosti (v roce 2002 vyhlášená Knihou roku). Vstupenky v knihovně.

■ **Bubenická show s Tam Tam Orchestra ŽATEC (kfi)** - Ve středu 21. února se v Městském divadle Žatec představí projekt nazvaný Tam Tam Orchestra. Návštěvníci se mohou těšit na strhující bubenickou a taneční show v kostýmech. Během večera zazní hlavně hudba brazilské samby, ale v repertoáru budou i rytmy Afriky a Kuby. Projekt vznikl v roce 1999 z původních seskupení Sluneční Orchestr nebo ještě známějších Šum Svistu. Skupinu tvoří šestice muzikantů vedená kapelníkem Milošem Vacíkem, který složil většinu skladeb. Tam Tam Orchestra od svého založení zahrála na mnoha akcích, například na slavnostním otevření pražské Sazka Areny v roce 2004, ale také v Káhirské opeře nebo na „Samba Convention“ v Kolíně nad Rýnem. Více na www.tamtam-orchestra.cz. Koncert v žateckém divadle začíná v 19:30 hodin.

■ **Housle a klavír zahrají podle Čechových LOUNY (jvn)** - Vrchlického divadlo v Lounech pořádá v úterý 27. února koncert sourozeneckého dua Aleny a Petry Čechových. V jejich podání zazní skladby W. A. Mozarta, Sergeje Prokofjeva, Césara Francka a Bedřicha Smetany. „Houslistka Alena je žákyně Ivana Ženatého a Petr Čech je varhaník. Ale současně je i výborný klavírista, takže nás čeká určité výborný koncert,“ představila oba mladé sourozence Hana Benešová, předsedkyně lounského Kruhu přátel hudby.

FOTO WWW.ENERGIT.MUSIC.COM

Energit, zpěvák Holeček

■ **Energit rozdává jazz-rockovou energii LOUNY (jvn)** - Luboš Andršt, „Erno“ Šedivý, „Guma“ Kulhánek a Honza Holeček přijdou ve středu 28. února do Loun, aby oživilí jazz-rockovou legendu Energit. V kavárně Vrchlického divadla ukáží, že je normalizační perzekuce ani nepříže osudu nezlomily. A že více než třicet let, které uplynuly od vzniku jejich kapely, není na jejich hudbě znát. Energit vznikl na konci roku 1972 po rozpadu Flamengo, z něhož přišli Ivan Khunt (zpěv) a Jaroslav Erno Šedivý (bicí). K nim se připojil Luboš Andršt (kytara) a Vladimír Padrůněk (baskytara). Po krátkém koncertním působení byly další veřejné produkce skupiny zakázány. Následovala emigrace Erno Šedivého a Ivana Khunta a pronásledování zbylých členů kapely. V nové sestavě vystupují od roku 2005.

FOTO EVA RÁŽOVÁ

Studenti třídy 5A/8 na lyžařském výcvikovém kurzu v Zettersfeldu.

Jak jsme si letos pořádně zalyžovali

ZETTERSFELD - Na lyžařský pobyt v Zettersfeldu jsme se všichni velice těšili. Někteří proto, že v Alpách ještě nebyli, všichni pak na jednu z mála příležitostí si v letošní teplé zimě zalyžovat.

Když jsme v pondělí patnáctého ledna ráno přijžděli k místu, kde jsme měli bydlet, skoro nikde nebyl sníh. Potom nás ale lanovka vyvezla o patnáct set metrů výše a změnili jsme názor; sjezdovky pokrýval sníh, lanovky vozily lyžaře a sluníčko krásně svítlo. Museli jsme ještě o několik metrů výše, abychom se dostali do „naší“ chaty. Na každý pokoj se musel poskládat velký počet lidí. Na to, že nás tam bydlelo kolem deseti, byly pokoje velmi malé. Najít něco v tak velkém počtu lidí bylo často těžké. Na druhou stranu ale opravdu platí: „čím víc lidí, tím víc zábavy“!

Po zabydlení jsme vyrazili na svah. Od chaty nebylo úplně jednoduché sjet s lyžemi na sjezdovku, ačkoliv to bylo pouze pár metrů. Sněhu moc nebylo a tak jsme se museli vyhýbat velkým hnědým plochám. Ale sjezdovky byly upraveny pěkně. Sedačková lanovka nás vyvezla na začátek sjezdovek – cca 2300 metrů nad

mořem – a začínali jsme první sjezd. Protože bylo na slunci poměrně teplo, místy byl sníh úplně mokrá a špatně se tam lyžovalo.

Po několika sjezdech jsme srozdili do čtyř družstev a lyžovali do čtyř hodin, kdy končily vleky. V šest hodin nás na chatě čekala večeře, která všechny překvapila třemi chody. Ke každé večeři jsme dostali polévku, k hlavnímu jídlu salát a navrch ještě moučník. Z toho jsme usoudili, že v Rakousku lidé nejspíše mají večeři za hlavní jídlo dne. Obědy tak velké nebyly – tedy byly chudší o polévku a moučník. I tím jsme trochu poznali kulturu jiné země, což není na škodu. Po večeři po náročném dni byli všichni unavení, hrály se pouze nějaké společenské hry a hned potom do postelí. Ráno snídaně, dopolední lyžování, oběd a po odpočinku znovu na svah. Po celý den bylo nádherně.

Třetí den jsme ráno na lyžích sjeli ke kabinkové lanovce, která nás svezla dolů do města k našemu

autobusu. Ten popojel o pár kilometrů dále do jiného střediska, kde bylo více sněhu. Ve dvě hodiny jsme skončili lyžování a nikomu se odtud nechtělo, nicméně autobus nás opět odvezl zpět do Lienzu. Další den jsme opět lyžovali v našem „domovském“ středisku a večer už jsme museli balit. Ze čtvrtka na pátek přišlo, foukal vítr a instruktori oznámili, že kvůli dešti lyžovat nepůjdeme. Dobalili jsme a počkali jsme si na poslední oběd v chatě. Lanovka nás svezla dolů a před námi byla půldenní cesta autobusem domů.

Na to, že to byl první výcvik v zahraničí, byla organizace velmi dobrá. Rádi bychom za to naše instruktory a vedoucí pochválili a poděkovali jim. Vážíme si toho, že nám poskytli možnost poznat zase něco nového a přivést si spoustu zážitků – ať už dobrých nebo špatných, protože i to zlé je k něčemu dobré. Jsme také spokojeni, že se nám až na poslední den povedlo. Jediné, co nás mrzelo, že byl zájezd tak krátký.

Klára Lunterová a Jan Boček, Gymnázium V. Hlavatého Louny

Kdo z mála dává, dvakrát dává...

■ **Cítolibská škola taky pomáhá a zapojuje se do charitativní činnosti**

CÍTOLIBY - Dostal se mi onehdy do rukou článek, ve kterém útek pro opuštěné psy v Jimlíně děkuje svým sponzorům a příznivcům. Marně jsem mezi jmenovanými hledala jméno naší školičky, dostalo se pouze na renomovanou lounskou školu. A tak mi její snaha přikazuje pochlibit se, že i naše malá venkovská škola pomáhá – a ne málo.

Na škole v Cítolibech působím devátým rokem a starám se o školní kroniku. Když listuji stránkami, mám před očima všechny akce, které za tuto dobu na škole proběhly. Mnoho z nich směřovalo a stále směřuje právě k těm, co potřebují pomoci. Ať už se jedná o lidi či o zvířata. Žáci i pedagogové přispívají Lize proti rakovině o Květinovém dnu, motolské nemocnici na konto Sluně, občanskému sdružení Chrupa na výcvik koní pro hiporehabilitaci,

některé třídy posílají příspěvky na konto Adventních koncertů a účastní se akce Postavme školu v Africe, kterou pořádá organizace Člověk v tísni ve spolupráci s Junákem – svazem skautů a skautek. Naše škola adoptovala z chomutovského zooparku dvě zvířata – oslíka a želvu. Pravidelně pořádá sbírku pro opuštěné psy – dříve pro útek v Libčevsi, nyní v Jimlíně. Letos v lednu proběhla sbírka, která byla určena opuštěným kočkám v lounském útulku.

Spolupracujeme se záchranou stanicí Falco z Dolního Trebušína, která se stará o hendikepovaná zvířata a zvlášť přispíváme na záchranu ježků.

Množství hmotných darů a výše finančních prostředků z naší malé školy není zcela jistě srovnatelná s možností velké plně organizované městské školy. Vždyť u nás máme 59 žáků v 1.-5. ročníku. Mnoho dětí pochází ze sociálně slabého prostředí. O to více ale je třeba ocenit, že se i ony do charitativní činnosti vůbec zapojují. Ráda bych, abychom si uvědomili, že v případě našich dětí skutečně platí: „Kdo z mála dává, dvakrát dává.“

Jana Poncarová, ZŠ Cítoliby

Nová právní úprava: co není zakázáno, je dovoleno

■ **Reakce na článek Nový Zákoník práce a výnos ministerstva spolu nekorespondují (Svobodný hlas č. 6, který vyšel 7. února)**
„Hned v úvodu článku byl citován § 2 odstavec čtvrtý. Tento paragraf má ovšem i odstavec druhý, který říká: k odchýlné úpravě práv nebo povinností podle odstavce 1 může dojít smlouvou a za podmínek stanovených tímto zákonem též VNITŘNÍM PŘEDPÍSEM.“

Nicméně vezmu-li do ruky Zákoník práce s komentářem k § 2, dočítám se: Zákoník práce vychází v § 2 odst. 1) až 3) z liberálního principu, podle něhož práva nebo povinnosti v pracovněprávních vztazích mohou být upravena odchýlně od zákoníku práce, pokud to zákoník práce výslovně nezakazuje nebo pokud z povahy jeho ustanovení nevyplývá, že se od něj není možné odchýlit. Odchýlení od zákoníku práce není možné:

od úpravy účastníků pracovněprávních vztahů
od ustanovení, která odkazují na použití občanského zákoníku
není-li v zákoníku práce stanoveno jinak, v náhradě škody

Odchýlení není také možné od ustanovení ukládajících povinnosti, což neplatí, jestliže jde o odchý-

lení ve prospěch zaměstnance. Odchýlení není dále možné od ustanovení uvedených v § 363 odst. 1, kterými se zapracovávají předpisy Evropských společenství, pokud nejde o odchýlení ve prospěch zaměstnance a od ustanovení uvedených v § 363 odst. 2 zákoníku práce (pozn. dotčený § 2 zde není citován).

U ostatních ustanovení zákoníku práce je odchýlení možné. Odchýlná úprava práv nebo povinností týkajících se mzdových, popřípadě platových práv ostatních práv v pracovněprávních vztazích nemůže být nižší ani vyšší, než je právo, které stanoví zákoník práce, kolektivní smlouva, popřípadě vnitřní předpis jako nejméně nebo nejvýše přípustné.

Tímto principem se opouští dřívější a po čtyřicet let uplatňo-

vaný princip „co není dovoleno, je zakázáno“, podle něhož si zaměstnanec a zaměstnavatel mohou zakládat vzájemná práva a povinnosti pouze v mezích ustanovení zákona, nesmějí si odchýlně upravit nic, co zákon přímo nedovoluje.

Nová právní úprava se řídí zásadou, odpovídající ústavnímu principu vyjádřenému v Listině základních práv a svobod „co není zakázáno, je dovoleno“, což výrazně posiluje smluvní volnost účastníků pracovněprávního vztahu.

Protože jde o zcela zásadní a koncepční změnu zákoníku práce, bude nepochybně trvat delší dobu, než se ji zaměstnavatelé a zaměstnanci naučí využívat v personálních vztazích tak, aby jim umožňovala pružné a optimální nastavení vzájemných práv a povinností vzájemnou dohodou (smlouvou), popřípadě kolektivní smlouvou či vnitřním předpisem.

dopisy

Velký výběr, velká ochota

„Chtěla jsem nově potáhnout židle. Jsou hezké a bylo mi líto je vyhodit a kupovat nové. A tak jsem se naivně vydala shánět potahovou látku. Netušila jsem, že sehnat dříve tak běžnou věc může být tak strašně složité. Všude sami Vietnamci, dívali se na mne jak na blázna a jen odmítavě kroutili hlavami. Nakonec jsem navštívila prodejnu Tanatex proti Foglovu železářství. Docela mi vyrazili dech, jak byli příjemní a vlídní. Velký výběr, velká ochota. Do týdne mi přišla SMS a všechno, co jsem si objedнала, jsem skutečně i měla. Věřím, že proti takovému odchodu nejen Asiaté, ale i supermarkety i hypermarkety stěží obstojí.“

Anna Němcová, Louny

Přání nejen k Valentýnu

„Přeji slušným a dobrým lidem především zdraví, neboť to je úplně nejdůležitější, pak radost, lásku, úctu a štěstí. Vážím si těch, kteří dovedou nezištně pomoci slabším, novinářů, jež svými články osloví spoustu lidí, učitelů, kteří žákům vštěpují základy správného chování, aby ctili práci svých předků a měli velké cíle, lékařů, co jsou v neustálé pohotovosti, záchranářů, hasičů i dalších, kteří odvádí víc než jen svoji práci. Také odvážných lidí, kteří se dokáží postavit bezpráví a zasáhnou vůči vandalům. Vždyť vše, co děláme pro ostatní, tvoříme především sami sobě a pro naše děti.“

Milena Liptáková, Úlovice u Loun

Víkend plný programu

„Jýrové, Lounské ještětky a další zájemci uskutečnili v sobotu výlet do Pardubic, a tak splnili další povinné místo do OTO Chrudimsko. Prohlédli si historickou část Pardubic. Ciferník na Zelené bráně je opravdu opraven, ale v zimě je brána nepřístupná. Pak je na několik hodin „nasál“ pardubický zámek. Myslím, že si každý vybral. Sledujte možnosti se mnou: sklo, příroda, kulaté výročí CHKO Železné hory, pohlednice, zbraně, mince, cesta za knihou, hračky. Závěr patřil krámu s perníkem, každý nakoupil pro své bližní.

V neděli ranní rychlík odváží Koníky a jejich přátele do Prahy. Zde navštívili nádherný kostel Panny Marie Sněžné, zjišťovali plemeno koně, na kterém sedí sv. Václav (je to starofranský). Dále jména svatých pod sochou Václava (sv. Ludmila, sv. Anežka, sv. Vojtěch a sv. Prokop). Potom navštívili Národní muzeum, o kterém Koníci složili básničku: V Praze dneska na tuty / uvidíte mamuty. / Samsoněk, ten mamut malý / ztratil mámu někde v dáli. / Já se vůbec nebráním / pomoci mu s pátráním. / Až muzeum probádáme / určitě je vyhledáme. / V muzeu jsou k shlédnutí / také lovci mamutů / Samsoněk se bojí dál / že mu lovec mámu vzal / Správný mamut nebrečí / maminka je v bezpečí.

Následovala prohlídka Staroměstského náměstí, především orloje. Bohužel nezaregistrovali jsme výstavu fotografií cestovatelů, manželů Špillarových. Lze ještě do 28. února napravit.“

Milan Zelenka, Postoloprty

Naši kamarádi hasiči... Koncem ledna navštívili předškoláci žatecké MŠ Alergo hasiče. Po milém uvítání si děti prohlédly hasičská auta a vyzkoušely uniformy i helmy. Hasiči jim předvedli hasičskou sirénu, motorové čluny a ukázali jim stříkači hadice a vše, co potřebují k záchraně lidí. Prohlédly si též zdvihací plošinu, která slouží k záchraně lidí z vyšších míst. Potom děti zhlédly film o požárech způsobených třeba doma rozsvícenou lampičkou nebo sirkami a jak se při tom chovat a přivolat pomoc. Pro děti to bylo poučné, seděly a ani nemukaly. Na závěr jsme pro školku dostali pastelky, knížky, papíry na kreslení a každé dítě dostalo obrázek. Také děti nakreslily obrázky pro hasiče. Ti si jimi na svém plese vyzdobili sál. (MŠA)

Je pochopitelné, že dotčení respondenti ve vašem článku mají ztíženou situaci, protože na jejich školách není odborová organizace a tedy neuzavírají kolektivní smlouvu, která může spoustu práv a povinností vymezit a dát jim přesná pravidla. Náš svaz skutečně dlouhodobě prostřednictvím svých odborníků spolupracoval na návrhu tohoto zákona. Odborový svaz pracovníků školství také prostřednictvím škol a školských zařízení tento zákon na všech stupních škol připomínkoval. Bohužel ani jeden z těchto ředitelů uvedených v vašem článku nemohl reagovat, protože jak již bylo řečeno na jejich školách odborová organizace nepůsobí.

Věřte, že se vždy snažíme být každé ředitelce nebo řediteli školy partnerem nikoliv rivalem.“

Jaroslava Dudjaková, předsedkyně Oblastní odborové rady ČMOS PŠ Louny